

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1874.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΚΓ'.

ΟΧΛΗΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ.

Συνειθίζω να κοιμῶμαι ὀλίγον τὴν μεσημβρίαν ὑποφέρω πολὺ ἀπὸ τὸν καύσωνα καὶ διὰ τοῦτο καθ' ὄλην τὴν μεσημβρίαν φορῶ τὴν νυκτικὴν μου στολὴν. Εἰς τῶν φίλων μου ἔρχεται περὶ τὴν μεσημβρίαν νὰ διέλθῃ παρ' ἐμοὶ τὰς ὥρας, αἷ δὲν δύναται νὰ διέλθῃ μόνος. Εἶπε φλύαρος, ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλῇ περὶ πολιτικῶν, ἀλλὰ περισσότερο περὶ κυνηγίου οὔτε τὸ ἔν μοι ἀρέσκει οὔτε τὸ ἄλλο. Καθ' ἡμέραν τῷ ἔλεγον ὅτι, ἂν δὲν κοιμηθῶ τὴν μεσημβρίαν, ἔχω καθ' ὄλην τὴν ἐπιλοιπὸν ἡμέραν κεφαλόπονον· αὐτὸς δὲν ᾔθελε νὰ μὲ ἐννοήσῃ. Ἀπεφάσισα ἐπὶ τέλους νὰ δώσω νὰ ἐννοήσῃ ὅτι μοὶ εἶνε ὀχληρὸς.

Ἡμέραν τινὰ μόλις ἀκούω τὰ βήματά του, πίπτω εἰς τὴν κλίνην μου καὶ προσποιῶμαι τὸν κοιμῶμενον· ἔρχεται, μὲ ἐξυπνᾷ καὶ ἀρχίζει νὰ μοὶ ὁμιλῇ περὶ πολιτικῶν ἀφοῦ τὸν ἀφήκῃ ἀρκετὴν ὥραν νὰ λέγῃ, προσποιῶμαι τὸν ἐνυπνιαζόμενον καὶ λέγω.

— Σχεδὸν καλῶς· ἄλλοτε νὰ μελετᾷς περισσότερο· κάθησε εἰς τὴν θέσιν σου. Μετ' ὀλίγον λέγω πάλιν.

— Τὸ μάθημα ἐτελείωσε, φύγετε.

Αὐτὸς ὅμως κάθηται ἀρκετὴν ὥραν, καπνίζει σιγάρα τινὰ καὶ ἔπειτα φεύγει.

Ἐνόμισα ὅτι τὸ πείραμα ἐπέτυχε καὶ ἐχοιμήθην εὐχαριστημένος· ἀλλ' ἠπατήθην· τὴν ἐπαύριον ἐπανερχεται, ἀλλὰ μόλις εἰσέρχεται, τῷ λέγω.

— Μὲ συγχωρεῖς, φίλε μου, ἔχω ὀλίγην ἐργασίαν· χαιρε.

— Ἄ! δὲν πειράζει, ἀδελφέ, κάμε τὴν δουλειά σου καὶ ἐγὼ ἀναγινώσκω ἐφημερίδας.

Μόλις ἤλυστα τὴν τελευταίαν φράσιν του, πίπτω εἰς τὴν κλίνην μου καὶ ἀρχίζω νὰ ρογγαλίζω· ἀλλ' ὁ φίλος μου ἀναγινώσκει τὰς ἐφημερίδας, καπνίζει δύο τρία σιγάρα καὶ ἔπειτα . . . ἀρχίζει νὰ τραγωδῇ· ἐγὼ τὸν ὑποφέρω ἐν τούτοις προσποιῶμαι πάντοτε τὸν κοιμῶμενον· τέλος βρῶνεται καὶ φεύγει. Τὴν ἐπαύριον συναντῶ φίλον μου τινὰ, εἰς δὲ εἶχον διηγηθῆ τὰ συμβάντα, καὶ μοὶ λέγει ὅτι ὁ ὀχληρὸς φίλος μου ἔχει τὴν ιδέαν ὅτι ἐπρελλάθην. Τότε ἀπεφάσισα νὰ στερεώσω εἰς αὐτὸν τὴν ιδέαν του ταύτην, ἐλπίζων ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ ἐπανήρχετο.

(ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ)

Τὴν μεσημβρίαν ἔκλεισα ἐνδοθεὶς τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου· αὐτὸς ἔρχεται καὶ κτυπᾷ προσποιῶμαι ὅτι δὲν ἀκούω κτυπᾷ β-λαις δυνάμεσιν, ἀναγκάζομαι νὰ ἀνοίξω τὴν θύραν. Εἰσέρχεται φαίδρὸς καὶ ἀρχίζει νὰ μοὶ διηγῆται τὰ τοῦ πρωῖνου κυνηγίου του· Ἐγὼ ἔκαμα πάλιν τὸν κοιμῶμενον ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν διέ-φρευσε τοῦ στόματός μου ἐν χιμ! Ἀφοῦ ἐτελείωσεν, ἀνέγνωσεν ἐφημερίδας τινὰς, ἐκάπνισε καὶ ἀνεχώρησε. Τὸ ἑσπέρας τὴν ἀπαντῶ εἰς τὸν περίπατον καὶ τὸν ἐρωτῶ.

— Τί μοὶ διηγείσῃ, φίλε μου, τὴν μεσημβρίαν;

— Περὶ τοῦ πρωῖνου κυνηγίου μου, ἀδελφέ, τόσο δὲν ἐνθυμῆσαι!

Ἄ! ὑπόνοιαι τοῦ ὅτι αἱ φρένες μου εἶχον σαλεύσει ἐστερεώθησαν ἐπὶ μάλλον καὶ ἠλπίξα ὅτι δὲν θέλει ἐπανέλθει, ἀλλ' εὐθὺς μοὶ προσέετε.

— Ἀῦριον σοὶ τὰ διηγῶμαι.

Τὴν μεσημβρίαν λοιπὸν τῆς ἐπομένης κλείω καλῶς τὸ παράθυρον, καταβιάζω τὰ πρᾶκτα, θέτω σκιερὸν τὸ ὕψος ἐπὶ τῶν ὑέλων τοῦ πρᾶκτοῦ καὶ οὕτω κατορθώνω νὰ ἔχω σκότος βαθύτατον εἰς τὸ δωματίον μου· ἀνάπτω φῶς καὶ περιέμενον τὸν φίλον μου. Δὲν περιέμεναν πολὺ ἡ θύρα ἀνοίγει καὶ ἀκούω τὴν φωνὴν του.

— Ἐπρελλάθης, ἀδελφέ, μοὶ λέγει.

Ἄντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως τὸν σύρω ἐντός, σβύνω τὸ φῶς, κλείω τὴν θύραν καὶ τῷ λέγω.

— Καλὴν νύκτα! πρόσχε μὴ μ' ἐξυπνίσῃς.

Τὸ πείραμα καθ' ὀλοκληρίαν ἐπέτυχεν· ἐβεβιώθη ὅτι ἤμην παράφρων καὶ δὲν ἐπανήλθην. (ἐκ τῆς Ἠθῆς.)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ.

« Ἡ Ραιδεστός περιέχει 35 χιλιάδας κατοίκων, ἐξ ὧν Τοῦρκοι μὲν εἶνε 10,000, Ἀρμένιοι-Γρηγοριανοὶ 14,900, Ἕλληνας 10,000, Ἰουδαῖοι 1,000, Ἀρμένιοι Διχριστιανιστοὶ 140, καὶ ἄλλοι 100. Οἱ Ἀρμένιοι ἔχουσι 2 σχολεῖα καὶ 3 ἐκκλησίας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ΜΘ'.

Γ' Ερωτηθείς ποτέ τις πόσα γρόσια είχεν ἐν τῷ βαλαντίῳ του, ἀπεκρίθη. Ἐάν εἶχον ἄλλα τόσα καὶ τὸ ἥμισυ καὶ τὸ τέταρτον καὶ τὸ ὄγδοον αὐτῶν πρὸς δὲ καὶ τὸ 1)2 τῶν 3)4 τῶν 5)6 80 γροσίων, μοι ἐπιστρέψης δὲ καὶ τὴν δεκάραν, τὴν ὁποῖαν χθὲς σοὶ ἐδάνεισα, ἤθελον. ἔχει σωστά 100. Πόσα γρόσια εἶχεν;

Ν'.

Διδάσκαλός τις σημειώσας ἐπὶ τινος χάρτου τὰ ἐξῆς εἶδη βιβλίων σὺν τῇ ἀξίᾳ ἑνὸς ἐκάστου

Χριστοφ. Α. Μελά Γρα 10
Χρηστομαθ. Ραγαβ. » 5
'Αλφαβητάρια » 0 1)2

'Ενεχείρισεν αὐτὸν εἰς μαθητὴν του ὁμοῦ μὲ 100 γρόσια καὶ πέμψας αὐτὸν εἰς βιβλιοπωλεῖον διέταξε ν' ἀγοράσῃ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τόσα ἀντίτυπα ὅσα ἦσαν καὶ τὰ ἐγχειρισθέντα αὐτῷ γρόσια. Πόσα ἐξ ἐκάστου εἶδους τῶν ἀνωτέρω βιβλίων ἠγόρασεν ὁ μαθητὴς;

ΝΑ'.

Πατὴρ τις εἶχεν ἑπτὰ υἱοὺς καὶ ἓν θυγάτριον. Ἡμέραν τινα Κυριακὴν ἐμβαλὼν εἰς τι κιβώτιον πασότητά τινα καρύων προσεκάλεσεν ἅπαντας ἐνώπιόν του καὶ ἐκέλευσε τῷ μὲν πρωτοτόκῳ λαβεῖν τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῷ κιβωτίῳ καρύων καὶ πλεόν 2. Τῷ δὲ δευτέρῳ τὸ ἥμισυ τῶν ἐναπολειφθέντων μείον 9. Τῷ δὲ τρίτῳ τὸ ἥμισυ τῶν λοιπῶν καὶ πλεόν 1. Τῷ δὲ τετάρτῳ τὸ ἥμισυ τῶν ἐναπολειφθέντων μείον 4. Τῷ δὲ πέμπτῳ τὸ ἥμισυ τῶν λοιπῶν καὶ πλεόν 6. Τῷ δὲ ἕκτῳ τὸ ἥμισυ τῶν ἐναπομεινάντων μείον 2. Τελευταῖον δὲ ὁ ὑστερότοκος μετὰ τῆς μικρᾶς ἀδελφῆς του μερισθέντες τὰ ἐναπομεινάντα ἔλαβον ἀνὰ 8. Πόσα ἦσαν τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ κιβωτίῳ ἐντεθέντα κάρυα καὶ πόσα ἔλαβον ἕκαστος τῶν ἐξ πρώτων;

ΝΒ'.

Ποῖον τὸ τριγράμματον καὶ τρισύλλαβον κύριον ὄνομα, οὐτινος καὶ τὰ τρία γράμματά εἰσι φωνήεντα;

Γ. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ.
ἐξ 'Αγ. Παρ. τῆς Λέσβου.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΙ.

154. Voulez-vous? ἀργὰς καὶ πτοῦ ὀρθός, Κ'—Τ' ἄχ! ἔως.

ΡΑ
'Αγ. Γ. Κωνσταντινίδης.

155. 'Ω Ο ἄ δεῖ. Κώνου, ΔΝ' :: δῶται Νῶ Μου.

Ν. Μωραΐτης ἐκ Σκύρου.

156. 1 Τίς; 'Αμῶ τίει, ρᾶ, πλοῖς, τοὺς Τ :: ΕΤΡ' ἐφ' ὧν με × τοῦ, νῶ, μῦς; Μᾶ τ' ὄς τ' ὦν Σᾶ μείον Τ :: εἶλ'.
'Εκ Σάμου.

157. Ξ. Ρ Ξ' οὐ Ι. Λ. 'Αδη, πολλὰ Μ' οὖν τ' :: Υ. αὐτοῦ Μή τοι, ῥ αἰ δοκοί Ι. ἔνοι, ρίς, εἶδη Ν! 2. γύνε κ' ἐμὲ γ' εἶθη, πόλοι ἐκπρεπεσ. . . . Τ. Τ. καλὴ Α. μῶμψ, καὶ Κ' h, ἴγνη; Τ. τοῦ αὐτοῦ γ' 1 οὗς h, οἶαν κε ΛΑ! δα. Ἐκ Σάμου.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΙ.

68. α ε μ α σ μ α μ α
69. σ ω μ α ω μ α α

ΚΛΕΙΣΥ'.

Ξθ λδβωκξθ ιωθ ξθ λθιπξθ δρξτρθ σω ωτωσ ωηξ σωρ ωτωσρ ητωσρ ιωθ σωρ ωτωσρ ρτλν ξπωρ ωκκ ξθ λδμ διτθρηξμσθ τοδπωμα σθτ σπξ φξτ ξθ γδ οκξθ οκξρξμ. σθτ ιδμσπξτ ιωθ ξτωσ θρξμ σωπσω σξμσθ δι σαμ ωτωσμ ιθμξρδαμ. οξθρξκ. (1)
Διον. Χ. Ἀπστολάτου.

Κύριοι Συντάκται.

'Εν τῷ τελευταίῳ ὑπὸ στοιχ. ΚΒ φυλλαδίῳ τοῦ Πυθαγόρου εἶδον τὴν λύσιν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλάδιῳ καταχωρισθέντος γρίφου μου ἔχουσαν οὕτω. «Ἡ Κεφαλληνία εἶνε ἡ μεγάλη γῆ τῶν Ἰωνίων.» Ἐπειδὴ δ' ἔνεκα τῶν ἐν τῷ ἀντιτύπῳ σχεδιογραφημάτων παροραμάτων θὰ ἀπέβαινε δύσκολος καὶ ἡ λύσις καὶ ἡ ἐντελής αὐτοῦ ἔννοια, διὰ τοῦτο καὶ ἡ τελευταία αὕτη δὲν εἶνε ὀρθή.

'Ἴσως δ' εἶπητε ὅτι πταίω ἐγὼ ἐπειδὴ δὲν σᾶς ἔστειλα ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἐξηγήσιν του, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἐθεώρησα περιττόν, ἀφοῦ τὰ σημεῖα ἦσαν ἀρκετὰ διακεκριμένα ἄλλως δὲν ἤξευρα ἀν πρέπει νὰ στέλλωνται καὶ αἱ λύσεις ἢ ὄχι.

Παρακαλεῖσθε λοιπόν, κ. Συντάκται, ὅπως ἐν τῷ προσεχεῖ ὑμῶν φυλλαδίῳ διορθώσῃτε τὴν λύσιν γράφοντες οὕτω «Ἡ Κεφαλληνία εἶνε ἡ μεγαλειτέρα τῶν Ἰωνίων νήσων» . . . Παρατηρήσατε δι' εἰς τὸ σταλὲν σχέδιόν μου καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι μέσα εἰς τὴν σφαῖραν εἶνε λέξεις Ἰταλιστί, φανερόνουςαι τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς, ὅπερ Ἰταλιστί ἐκλαμβανόμενον λέγει terra καὶ μὲ τὰ προηγουμένα ἐνούμενον μεγαλειτέρα. Εἰς τὸ τέλος ἐπίσης τοῦ γρίφου θὰ ἴδῃτε τὸ σημεῖον = ὅπερ ἴσον λέγον ἀποτελεῖ Ἰωνίων νήσων, ἥτοι τὴν ἀνω ρηθεῖσαν πλήρη ἔννοιαν.

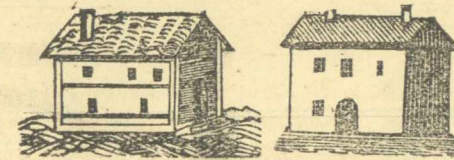
Ἐυελπιστῶν ὅτι θέλετε ἀπανθώσῃτε ταῦτα
Διατελῶ, κύριοι Συντάκται, τῆς ὑμ. ὑπολήψεως.
Σ. ΣΑΟΥΛΗΣ.

'Εν Ζαγαζίκῳ 18)30 Ἰουλίου 1874.

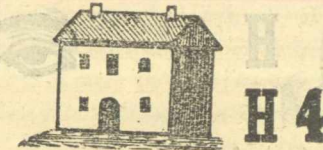
(1) Τῷ πρώτῳ ἐκ Σμύρνης ἢ ἐκ Σάμου πέμψοντι τὴν λύσιν δωρεῖται τὸ δ. ἡγήμα 'Αναγνώρισις υἱοῦ', ἐπεισόδιον τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.
ὁ ἴδιος.

ΓΡΙΦΟΙ.

66ος.

Χ α β γ δ ε ζ η θ.

ΚΗΙ

15 (*)

'Αγαθοκλής Γ. Κωνσταντινίδης.

(*) Ἐκάστῳ λύσοντι τὸν γρίφον δωρεῖται ἡ κωμῳδία Ἰωάννης ὁ Ἀνόητος—Παρὰ τοῦ ἴδιου.

67ος.

Θ'

ὄρος Θεσσαλίας.

Τ'

ΕΠ

πόλις Θράκης

Α. Π. Λυμπερόπουλος.

68ος.

Η

ΣΥ
Ο

ΛΙ

Μιχ. Ι. Πρωτόπαπα.

69ος.

Μ

ΛΙΑΣ.

Γ Κ Υ;

Τῷ πρώτῳ λύτῃ τοῦ Γρίφου δωρεῖται τὸ ἄδραμα «Γεώργιος Καραϊσκάκης.»